

ראש הממשלה
Prime Minister

משפחות יקרות,

שעון הזמן הלאומי משלים עוד שנת תקומה – ישראל מציינת 68 שנות עצמאות. התפתחות המדינה נמשכת בלא הפוגה: אנחנו בונים אותה, מעצימים את כוחה ומבטיחים את עתידה. הריבונות המדינית שמאפשרת לנו לשלוט בגורלנו כרוכה בשתיים: אחיזה בלתי פוסקת בחרב המגן ונכונות הקרבה מול כל חורש רעה.

השנה האחרונה התאפיינה בעמידה נחושה מול גורמי הטרור. בהמשך לגלי טרור קודמים במאה השנים האחרונות, גם הגל הנוכחי לובה על ידי הסתה פרועה ורצון לפגוע באזרחים חפים מפשע. ישראל ניצבת בחזית המאבק באיסלאם הקיצוני, שנותן רוח גבית למחבלים צמאי הדם. מבחינה זאת אין הבדל בין שדה קרב לזירת טרור – בשני המקרים אנו נדרשים לעמידת גבורה כדי להבטיח את ביטחונה ושלומה של המדינה.

במערכה הנוכחית, כבקודמותיה, איבדנו בנים ובנות לובשי מדים – חיילי צה"ל וזרועות הביטחון האחרות. היו בהם מי שחתרו למגע והסתערו קדימה, אך נפגעו מיד מרצחים. בו בזמן נגדעו חייהם של אזרחים שלווים, שנפלו קורבן לשנאה חסרת מעצורים. חוויתי על בשרי את ייסורי האובדן של בן משפחה אהוב. אני יודע כמה גדול הכאב ועמוק היגון.

במה אפוא נתנחם? ראשית, בכך שמטרתם של אויבינו לא תצלח. הם מבקשים להטיל עלינו פחד ולרופף את אחיזתנו במולדת – אנחנו מעמיקים שורש במדינתנו ומוכיחים להם שעם ישראל חי וקיים. שנית, לוחמינו שנפלו הצילו במותם עשרות ומאות אחרים. במחיר חייהם – זדים נהדפו אחור. שלישית, אובדן החיים מדרבן אותנו להוסיף חיים – תינוקות נקראים על שמם, מפעלי הנצחה מאירים את דמותם, דורות חדשים הולכים בדרכם.

בני משפחת השכול, אני מברך אתכם על פרסום הדברים שהוצאתם מתחת ידכם לזכר יקיריכם – יקירי האומה. בנינו ובנותינו עוברים מכך מרשות היחיד לרשות הרבים, שנוצרים את זכרם לעולמי עד.

חזקו ואמצו.

בברכה,

בנימין נתניהו